

Maastricht, 25 april 1959
Turennestraat 21

Hooggeachte Heer Prick,

Hiermee probeer ik mijn achterstand wat in te halen.

Uw brief van 21 dezer.

Ik ben blij, dat dr. Meeuwesse toch nog al gauw aan U heeft geschreven en dat het niet maar een belofte zulks te doen, zonder voorlopig meer was. Ik heb hem vandaag nog eenige bijzonderheid geschreven over pater Moretti in verband met de H. Teresia.

„Wo Haare sind, ist Freude“ is misschien wel netter dan „Wo Haar steht, ist Freude“ het is in ieder geval niet zo actief en zo plastisch. Als er herenharen bij een kap- per op de vloer terecht komen, kan men zeggen, dat daar „Haare sind“ , zoals vroeger werd gedicht: Hier ligt Poot/hij is dood. Maar wil van haren een „adembenemen de“ werking uitgaan, dan behoren zij te „staan“, daar waar zij voorkomen. Voor een hortus deliciarum, moet het dat toch zijn. De inrichting van de scheping stelt dit ook zo.

Een Tuin der Lusten zonder zijpaneel[n] dat geeft aanstoot voor degenen, die zu een bijzondere waarde hechten aan die zijpanelen. Al neem ik wel aan, dat met tertijs die zijpanelen wel andere humane betekenis zullen krijgen. Van dat „zonder zijpanelen“ zie ik, mede op Uw advies en inzicht dan maar liever af. In ieder geval wilde ik trachten een lusttuin op te bouwen of er geen vuiltje aan de lucht is. Er is toch al vaker gezegd over mijn gedichten, dat er geen zonde meer in is.

Ik geloof ook niet, dat Hetty mijn

(2

bon-mot zou weten te waarderen. Het is een eigenaardig, spontaan karakter, dat het niet mogelijk maakt om er met een Mozartiaanse bevalligheid mee te kunnen leven in een Andante gracioso van levensduur. Haar tongetje is daarvoor te rap-critiserend. Maar volgens haar uitspraak: heeft niemand haar nodig en zij heeft ook niemand

nodig. Een eigenaardige zelfgenoegzaamheid!

Ik hoop, dat U mijn „Roodkapje” enz. enz. intussen reeds hebt ontvangen. Zodra U van Lily’s medewerking verzekerd is en het gereed is, houd ik mij voor Uw bezoek met Uw chère compagne aanbevolen, want daarna moet ik mij toch een ruimere pauze gunnen, om ~~daaruit~~ vervolgens eens ernstig de Tuin der Lusten onder de loupe te nemen, tenzij dat de beslommeringen, die mij de horizon wat erg verstrooien, dan nog niet ter zijde zijn gezet.

Ik meen, hiermede Uw brief van 21 dezer zo ongeveer te hebben afgehandeld en ga voor vandaag de brieven-productie maar stopzetten.

Met mijn hartelijkste groeten aan U beiden,

gaarne Uw

Pierre Kemp [handtekening]

P.S. 1. In „Tirade” van April ’59 komen 10 gedichten van mij voor en een bespreking v.d. 5 Families van Hans Andreus

P.S. 2. In het Boekgeschenk voor de Jeugd voor de Boekenweek 1959 zou een gedicht van mij Indigo uit de Eng. Verfdooos worden geplaatst. Weet U soms of het er in staat: ik heb geen bewijs-ex. van bedoeld boekje gekregen.

Bij voorbaat dank!